

UHLAND, Johann L. (Tübingen 26 april 1787 – Tübingen 13 november 1862).

Kreeg niet alleen bekendheid als dichter van onsterfelijke balladen en liederen, maar ook als filoloog (hij was van 1829 tot 1832 hoogleraar in de Duitse letterkunde aan de universiteit te Tübingen) en politicus (eerst was hij afgevaardigde in de Württembergse Kamer, daarna, in 1848, was hij lid van de Duitse Nationalversammlung die te Frankfurt am Main zetelde). Uhland behoorde tot de Duitse intellectuelen die Vlaanderen bezochten en er buiten verwachting hartelijk, zelfs triomfantelijk onthaald werden. Ten tijde van het hoogtepunt van de Duits-Vlaamse toenadering, in augustus 1844, kwam hij naar Vlaanderen om materiaal te verzamelen voor zijn *Alte hoch- und niederdeutsche Volkslieder*. In Vlaanderen maakte men tussen de Duitse dichters die Vlaanderen bezochten (Luise von Ploennies) geen onderscheid, en dat verklaart waarom hem een even grote hulde te beurt viel als andere dichters: in Vlaanderen leek elke Duitse belangstelling welkom. Ofschoon zijn filologische oogst hier eerder gering was en Uhland ten laatste begin september 1844 weer in Duitsland was, liet zijn bezoek aan Vlaanderen toch talrijke sporen na. Jan F. Willems liet hem benoemen tot lid van De Tael is gan(t)sch het Volk; *Vlaemsch België* huldigde hem als “de meest geliefde van Duitschlands levende dichters” en het grote aantal Uhland-vertalingen in de 19de eeuw bevestigt dit. Uhland had vooral oog voor de volkskunst, die hij in Vlaanderen en Duitsland als gemeenschappelijk zag. Een politieke band wilde hij niet smeden.

WERKEN: *Alte hoch- und niederdeutsche Volkslieder*, I-II, 1844-1845.

LITERATUUR: K. Deleu, ‘Ludwig Uhland te gast in Vlaanderen’, in WT, jg. 17 (1957). p. 312-318; – P.H. Nelde, *Flandern in der Sicht Hoffmanns von Fallersleben*, 1967.

PETER H. NELDE* EN WINFRIED DOLDERER